

AMB UNA LÍNIA CONSOLIDADA I UN PRESSUPOST AJUSTAT

La Mostra, en el mercat

Enric Sòria

La Mostra del Cinema del Mediterrani és ja a tocar. Dissabte, dia 5, a las 22.30 hores, i amb l'assistència assegurada de Giulietta Masina, el cinema Martí obrirà les portes a públic i autoritats. Uns quants cartells, encara en català, pretenen de convèncer que la ciutat de València és una ciutat «de cine». Ja en plena Mostra, un suplement de «glamour» publicitari a les principals avingudes maldrà per aconseguir aquest impossible ideal visual.

Enguany, consolidada ja la línia del festival i també, en la II edició, enfortit el mercat de cinema mediterrani, Mercacine, els organitzadors s'han decantant, sembla, per fer una Mostra tan comercial com es puga, dins dels estrets límits que marca l'adscripció mediterrània i la modèstia —més que justificat qualificatiu donat per l'alcalde Pérez Casado— econòmica del projecte, uns 45 milions. Una xifra evidentment austera.

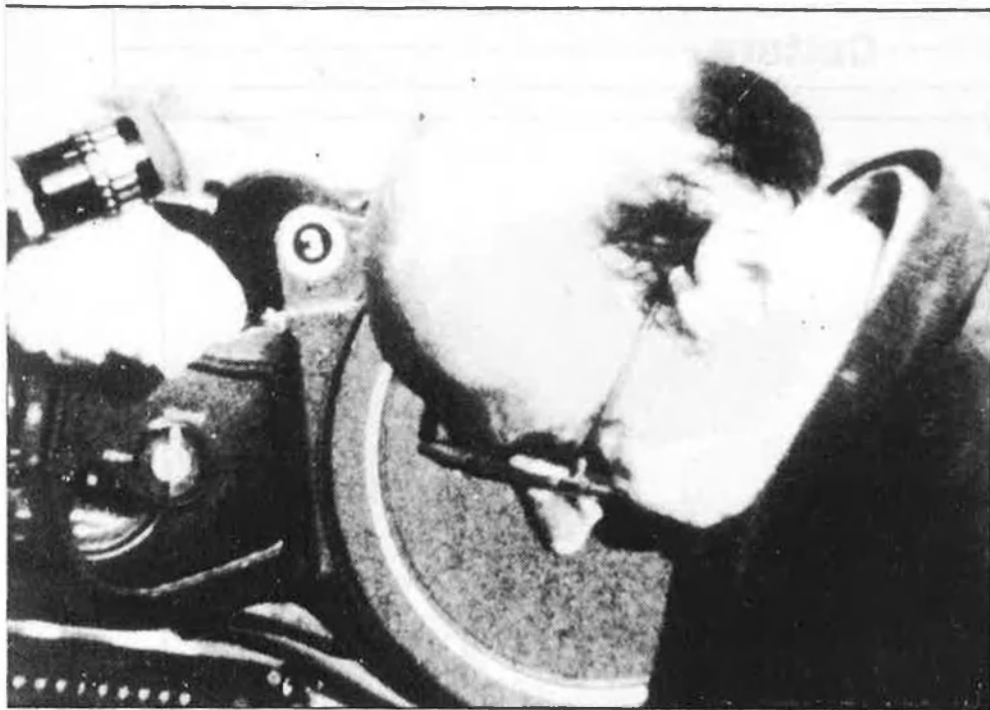
Aquest desig de comercialització ha dut a intentar ampliar al màxim

A partir del cinc de setembre, de nou, tindrem l'oportunitat d'assistir a les sessions de la Mostra de Cinema del Mediterrani, un certamen amb molts interrogants, però que, si més no, ofereix als cinèfils una ocasió única cada any.

l'espectre social del públic, acudint a un incipient, però inequívoc, to populista, probablement suggerit del regidor Vicent Garcés.

Francesc Carrasco, el director de la Mostra declarava programàticament: «Cal superar l'audiència de l'anterior edició, encara que no hi ha base de coneixement per saber quin és el límit de la Mostra... Hem treballat un any en funció del públic. La Mostra és el seu públic.» Resulta estrany un plantejament tan «econòmic» de la qüestió, sobretot si pensem que aquest és un dels pocs festivals de cinema que no ha estat deficitari, almenys no l'any passat. Una cosa ben atípica en tot muntatge cultural institucional d'envergadura. Aquest treball en funció del públic ha donat com a resultat, d'una banda, un abaratiment del preu de les entrades, dues-centes pessetes, i la posada en circulació d'una variada col·lecció d'abonaments —a l'Ajuntament, com en tants llocs, cultura popular vol dir cultura a preu barat—. De l'altra, s'ha iniciat una nova secció, bastant esquifida, de cinema infantil, mentre

Pàgina 31: dalt, Granada, granada mía, de Karmen; baix, cartell d'un dels films de la secció oficial. Pàg. 32, Angelopoulos.

que el cinema espanyol es dedica enguany a les estrelles folklòriques, inclosa, per a satisfacció d'Amadeu Fabregat, Marujita Díaz. És a dir, es pretén comptar amb els xiquets, els sociòlegs i la tercera edat.

Amb un pressupost escàs, repartit, a més, entre diverses institucions, no hauria estat arriscat intentar aprofundir coherentment en la línia pròpia del festival, augmentant, per exemple, el nivell de participació de les indústries fortes de la zona, com Itàlia i França, que només ofereixen,

de moment, les deixalles de la producció anual o estendre, com s'esdevé a Sant Sebastià, el festival fora de l'estricta centre del cap i casal. En comptes d'això, el progrés que se'ns proposa és el folklore familiar.

Per un altre costat, Mercacine, mercat del cinema nascut l'any passat com a «resposta comercial de garantia i consolidació del mercat cinematogràfic de l'àrea mediterrània», ha intentat ampliar les relacions dins i fora del Mediterrani, i oferir-se com a porta d'entrada a l'Europa del

Mercat Comú de les cinematografies de l'altra banda de la mar. També se n'ha ampliat l'oferta, amb nous sectors en auge, com el de la televisió i el vídeo. Els resultats han estat vistosos, sense ser espectaculars: vora quatre-centes produccions en cartera, enfront de cent quaranta de l'any passat, i una llista acceptable (però amb buits oceànics) de països participants en el mercat. Com que encara no s'ha fet públic cap balanç del volum de negocis de l'anterior Mercacine, la incidència i l'eficàcia real d'aquest mercat de cinema s'haurà de suposar.

Així, sense Godards o Taviannis novedosos, la Mostra de València segueix movent-se entre les bones esperances programàtiques, la marginalitat, el populisme i les retrospectives, això sí, brillantíssimes.

El amants del cinema ens enfitarem durant uns dies d'imatges, de films, de concepcions d'aquest art industrial que mai, absolutament mai, no podríem gaudir d'una altra manera. Turcs, magrebins, iugoslavs, egipcis, grecs, libanesos, aquests sí, ens mostren, una vegada a l'any, el seu cinema.

De dissabte 5 a diumenge 13, d'octubre, doncs, prop de 150 films de diversos formats passaran apressadament per València distribuïts en deu seccions i unes poques sales. Un banquet atabalador que obligarà els cinèfils a fer rocambolesques combinacions espàcio-temporals. Films llargament esperats, sorpreses, temptacions exòtiques, incògnites a acla-

ANDREU NIN
**SOCIALISME I
 NACIONALISME**

(1912-1934)

Escrits republicans,
 socialistes i comunistes

Biblioteca
 dels Clàssics del
 Nacionalisme Català

11

NOVETAT

ELS CLÀSSICS
 DEL NACIONALISME
 CATALÀ

"Costa pensar que una vida de militància tan densa com la de Nin, que transcorre durant un quart de segle, que es projecta més enllà de les fronteres de Catalunya i de l'Estat espanyol, que coneix de prop, i hi participa, dues de les revolucions més importants del segle XX —a Rússia des del 1921 al 1930 i a Catalunya revolucionària del 1936-37—, sigui reductible a allò que, en tot cas, representa la culminació de la seva vida, la seva mort violenta."

Biblioteca dels Clàssics del Nacionalisme Català

ES UNA INICIATIVA CONJUNTA
 D'EDICIONS DE LA MAGRANA / DIPUTACIÓ DE BARCELONA

rir. Una inabastable barreja de reclam, dia a dia.

La secció oficial compta, a priori, amb uns quants títols atractius o, si més no, curiosos, com *Requiem por un campesino español*, de Betriu, *Peril en la demeure*, de Michel Deville, i *Firar*, de Serif Gören. A la clausura, es procedirà a l'entrega de premis, que enguany incorporaran dotacions econòmiques: un milió de pessetes la palmera d'or; sis-cents mil, la de plata, i quatre-cents mil, la de bronze. El jurat serà compost per l'exhibidor Emili Pechuan, el productor J. A. Pérez Giner, el director siri Mohamad Malas, guanyador de la palmera d'or de l'any passat, l'actriu Mira Furlan, el crític François Gueriff, el director Duccio Tessari, i el gran compositor grec Manos Hadjidakis, de qui hem pogut sentir recentment la banda sonora d'*Amèrica Amèrica*, de Kazan.

Les seccions de major interès són, però, la retrospectiva dedicada a la guerra civil i el cinema, aprofitant la pròxima commemoració del cinquantenari de la tragèdia, l'homenatge a Giulietta Masina i la secció de realitzadors, dedicada enguany al director grec Theo Angelopoulos. La retrospectiva, molt completa, compta amb films de visió obligada com *Spanish earth*, del documentalista Joris Ivens, film on col·laborà Ernest Hemingway, o *L'espoir* d'André Malraux, i una

ma, ens permetrà revisitar una bona col·lecció de títols del millor art filmic italià de la postguerra: *Le notti de Cabiria*, que obrirà el festival, *Paisà*, *Luci de Varietà*, *Europa 51*, *Lo sceicco bianco*, *La strada*, *Nella città l'inferno* i *Giulietta degli spiriti* són tots els absolutament recomanables, com també ho són, segons sembla, els cinc films d'Angelopoulos, de qui ja co-

tols d'interès com *Le meilleur de la vie*, de Renaud Victor; *La sonata a Kreutzer*, de Gabriella Rosaleva, a la secció informativa; *Karnabal*, el film de Carles Mira i els Comediants, que clourà el festival; l'excel·lent *Extérieur nuit*, de Jacques Bral; *La guerillera*, homenatge al malaguanyat Pierre Kast, i l'aclamat *Zivot Je lep*, de Boro Draskovic, a la secció espe-

selecció ben representativa de diferents estats: Espanya, Anglaterra, Canadà, Estats Units, França, Alemanya, URSS, i Itàlia. L'altra atracció del Festival, l'homenatge a la genial tragicòmica Giulietta Masina, ara feliçment recuperada per al cine-

neixiem, per l'anterior edició de la Mostra, el seu magnífic *Viatge a Ci-tera*.

A la resta de les seccions, i a banda de les lògiques sorpreses de darrera hora, podem espigolar uns quants tí-

Dalt, Giulietta Masina a «*Le notti di Cabiria*», film que inaugura la Mostra; baix, «*Caso cerrado*», de Caño.

cial. A la Mostra de mostres tindrem una nova oportunitat de veure *Los motivos de Berta*, de José Luis Guerin, un film que ha patit una sèrie injustificable de problemes a l'hora de la distribució per tot l'estat.

Cal fer esment de les taules redones que es preveuen en aquests dies, especialment de les dedicades a la guerra civil, amb una bona participació d'intel·lectuals i estudiosos.

Cal, doncs, anar preparant la butxaca i reservant-se hores. En contra del que pensen els hollywoodians impenitents, la marginalitat de certes ofertes no té perquè enfrontar-se amb la seua qualitat intrínseca. La dosi d'obres mestres, o simplement interessants, per una raó o altra, és considerable. Que la fortuna acompanye la tria de cadascú. □